Freden och Sveriges säkerhetspolitiska läge

av Arvid Cronenberg och Per Blomqvist

Résumé

Sweden and the world's peace depend on the superpowers' overwhelming military means nuclear weapons, aviation and missile robots. A war between them could lead to world-wide suicide. Both major powers are positioned in the Baltic Sea area and are constantly evolving around the important coal area and the Atlantic. Sweden will defend peace with wise neutral policies, smooth diplomacy and with the support of a defense of our vast territorial territory. That will protect Sweden's surrounding nations. Russia gets strong protection against the Atlantic, where the main antagonist of the United States is strong.

SKRIBENTERNA I *Svenska Dagbladet* 2018-01-31, översten och före detta ordföranden i Atlantkommittén, Bo Hugemark, och före detta generalmajoren Karlis Neretnieks (KN) driver med bokens *Till bröders hjälp* teser för tidiga insatser med svenska stridskrafter i Baltikum. De ska "hjälpa Estland att hävda sin territoriella integritet" och "hålla ett brohuvud i Baltikum", då Nato antagits komma sent, heter det på sid 178 och 201. Detta är militärt obegripligt, vilket framfördes av några akademiledamöter, då boken gavs ut inför akademins presidium med Karlis Neretnieks närvarande.

Att dylika hypoteser kan framföras, trots Sveriges neutralitet, beror på Sveriges otydliga säkerhetspolitik t ex med den oseriösa solidaritetsdeklarationen.

Varje medborgare med lite eftertanke inser säkert att Sveriges och världens fred beror på stormakternas överväldigande militära medel i form av kärnvapen, överlägset flyg, missiler m m. Ett krig dem emellan skulle kunna leda till ett världsomfattande självmord. Tyvärr får vi leva med denna ohygglighet. Därför ska Sverige arbeta för fred och avspänning mellan vår stora granne i öster – Ryssland – och USA/Nato.

Varje seriös bedömare inser att Sveriges dominerande markterritorium utgör ett väsentligt skydd för Ryssland i det nordeuropeiska området mot huvudantagonisten USA/Nato. Självfallet måste detta viktiga territorium försvaras. Men inte i duell över Östersjön som Sveriges materielberg ger sken av. Vi ska försvara Sverige för fred med för småstaten skarpa medel på vårt markterritorium.

Denna självklara elementära militära faktor – markförsvar – tog ÖB Helge Jung också för givet i sitt sakliga bedömande år 1946. Marin- och flygstridskrafter blev då ett stöd för markförsvaret. Detta godkändes av regeringen år 1946. Politikerna fattade emellertid ett ödesdigert beslut år 1948. Detta ledde till politiska direktiv som skapade slagfältet, Östersjön, mellan Öst och Sverige.

Som vi har framfört i artikeln "Det kalla kriget" i *KKrVAHT*, 1. häftet 2017: "Vår försvarsmakt är inte till för att i första hand bekämpa en attackerade supermakt. Det klarar den inte. Men den kan effektivt användas för att i förening med klok politik och smidig diplomati trygga vår neutralitet".

Den okloka politik som Sverige fört sedan andra världskriget förde oss inte i krig. Vi får vara tacksamma. Tyvärr har den dock sedan dess bundit Sverige militärt felaktigt till Östersjön med enbart Ryssland som tänkt angripare. Politikerna har varit ointresserade. Reinfeldts beryktade uttryck talar sitt tydliga språk – försvarspolitik är ett särintresse. Ja, så har det varit.

Att akademien vill ange Östersjöområdet som ”det framtida slagfältet” i KV 21 är svårbegripligt. Östersjöområdet är upptaget av två supermakter som är positionerade. Ryssland söker sig ut på Atlanten för att få skydd för det avgjort viktigare Kola-området. Detta kan värderas som till och med viktigare än Östersjöområdet- vilket vidgar ett tänkt krigsområde till Atlanten m m och ger Sverige militärgeografisk betydelse i alla riktningar.

Sveriges markterritorium utgör ett gott skydd för båda supermakterna och framför allt för Ryssland som är instängt både i Östersjöområdet och Kola området med sina marin- och flygstridskrafter.

Per Blomqvist är överste 1 gr och Arvid Cronenberg är överstelöjtnant och militärhistoriker. Båda är ledamöter av KKrVA.